

Huỳnh Dung

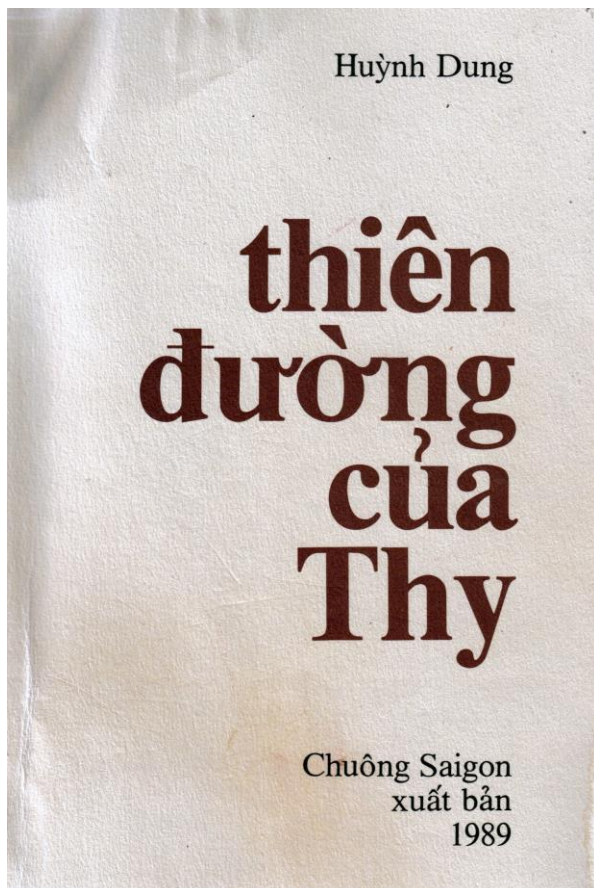
THIÊN ĐƯỜNG CỦA THY

Tiểu thuyết tình cảm xã hội và Việt sử
thời Cộng Sản VN gây thảm họa trên quê hương
từ 1954 đến hiện đại.

Huỳnh Dung

(Chuông Saigon-Úc Châu xuất bản 1989)

* *

Tác phẩm này viết để tưởng niệm bốn vị tướng lãnh và quân nhân chiến sĩ VNCH các cấp đã chọn cái chết không hàng giặc, cũng như những nạn nhân đã chết trong ngục tù cộng sản hoặc trên đường vượt biên tìm tự do sau “Ngày Hoà Bình” (là ngày Cộng sản Hà Nội chiếm đoạt miền Nam, thi hành chính sách dã man giết dân cướp của, khiến cho hơn một triệu đồng bào phải bỏ nước ra đi).

MỤC LỤC

* *

- Tựa** : Vài giòng sử trước khi vào chuyện
- Chương 1 : Số phận
Chương 2 : Hạnh phúc ngắn ngủi
Chương 3 : Kỷ vật của chồng
Chương 4 : Nạn nhân của chồng
Chương 5 : Nạn nhân của xã hội
Chương 6 : Một tấm tình chung
Chương 7 : Tìm con đường sống
Chương 8 : Thành tích của những người hùng
Cộng Sản
- Chương 9 : Mối tình giấu kín trong tim
Chương 10 : Kẻ thù của Bác và Đảng là ai?
Chương 11 : **NGÀY CỦA HOÀ BÌNH**
Chương 12 : Chính thể “Độc lập-Tự Do-
Dân chủ-Công Bình xã hội”.
Chương 13 : **THIÊN ĐƯỜNG CỦA THY**
Chương 14 : Mọi con đường dẫn tới tù ngục

***

Vài dòng sử trước khi vào truyện

(Đây là một câu chuyện tình, lồng trong khung cảnh chính trị của miền Nam Việt Nam trong 30 năm chiến tranh và sau ngày Cộng Sản Hà Nội chiếm Saigon.

Nhân vật trong truyện dù vai chính hay vai phụ, những việc xảy ra dù kinh thiên hay vụn vặt, cũng đều là những chuyện có thật, mà tôi sưu tầm từ báo chí của người Việt tị nạn ở hải ngoại, hoặc từ bạn bè và thân nhân trong gia đình tôi.)HD

**

Sau hiệp định Genève 1954, nước Việt Nam bị chia làm đôi, lấy vĩ tuyến 17 làm ranh giới.

* Miền Bắc theo chủ nghĩa Cộng Sản - do Hồ Chí Minh cầm đầu, thủ đô là Hà Nội.

* Miền Nam theo chế độ Cộng Hòa Tự Do - do Vua Bảo Đại và Thủ Tướng Ngô Đình Diệm lãnh đạo, thủ đô là Saigon.

Theo bản ký kết, trong vòng 6 tháng, dân chúng hai miền được di chuyển ra Bắc hay vào Nam sinh sống, tùy theo chế độ họ lựa chọn. Sau đó hai chính phủ cai trị dân mình, không ai xâm lấn đất ai, để hai năm sau tổ chức một cuộc “tổng tuyển cử” toàn quốc, thành lập một chính phủ duy nhất cho Việt Nam.

Sau ngày ký kết, có một triệu dân miền Bắc di cư vào Nam. Trong khi đó chỉ có một số ít dân miền Nam ra Bắc, mà số này đều là đảng viên Đảng Cộng Sản. Họ ra đi không mang gia quyến theo, vì mục đích của Hồ Chí Minh là muốn chiếm trọn miền Nam và Đông Dương, nên việc đưa đảng viên ra Bắc chỉ là tạm bợ và một số ít. Thành phần Cộng sản cao cấp chính yếu vẫn để lại trong Nam với mục đích “gián điệp, phá rối trật tự an ninh, dẫn dụ dân chúng chống đối chính phủ”, mà họ lấy lý do là chống Pháp, chống Mỹ, để xúc động lòng ái quốc của dân miền Nam.

Câu chuyện này bắt đầu năm 1956, chính phủ Saigon là ông Ngô Đình Diệm được dân chúng ủy nhiệm chức Tổng Thống, vừa dẹp loạn các đảng phái trong Nam, bắt đầu kiến thiết lãnh thổ...

Trong khi đó Cộng Sản cũng ngấm ngấm hoạt động trong các tầng lớp dân chúng...

LỜI GIỚI THIỆU

của

**sử gia Paris-Bernard Le Calloc'h
viết cho tác phẩm Le Paradis de Thy**

Thiên Đường của Thy tuy là tiểu thuyết, nhưng không hẳn là sáng tác tiểu thuyết. Chính tác giả cũng thú nhận rằng tác phẩm này không hoàn toàn do tưởng tượng của mình, mà thậm chí câu chuyện hầu như là chuyện thật đã xảy ra dưới chế độ khủng bố, tham nhũng và bần cùng ở miền Nam VN sau cuộc chiến thắng của Cộng Sản năm 1975.

Thiết tưởng ta không cần phải thêm dặt thêm khi viết tả một sự thật đầy hãi hùng mà người dân của phần đất này đã trải qua trong 14 năm dài dằng dặc, không khác gì sống trong ác mộng. Miền Nam trước đây là vùng giàu có và phồn thịnh, dân cư an lạc, dù không phải là thiên đường hay một nơi có nền dân chủ kiểu mẫu, giờ đây những người từ phương Bắc đã biến nơi này thành một nơi máu lệ, họ không đối xử như anh em hay những người hùng giải phóng, mà là kẻ xâm lăng chiếm đoạt. Với quyết tâm đặt miền Nam dưới ách thống trị, họ đã dùng sự cướp đoạt tài sản, đàn áp dân chúng của một hệ thống chính trị tàn nhẫn. Những ai có dịp nhìn thấy họ làm, dù là người chưa được báo trước, cũng có thể đo lường mức tàn ác, sự thù hận và bản chất vô nhân đạo của họ.

Độc giả chưa hiểu thực trạng của Việt Nam, cũng nên biết rằng bất cứ chương nào, đoạn nào...tác giả tả trong truyện lại là giả tưởng, ngay cả những đoạn nghe rất khó tin, cũng đều là sự thật, một sự thật vô cùng tàn nhẫn đã xảy ra trên đất nước đáng thương này, quá sức tưởng tượng của con người!

Cuộc giải phóng miền Nam bởi người miền Bắc đã diễn tiến đúng như tác giả tả, trong bầu không khí tối tăm, giữa những cuộc tàn sát, những vụ chiếm đoạt tài sản và những vụ xử tội rất buồn cười. Dân chúng bị đầu tó như đã kể, ngay cả những người miền Nam trước đây ủng hộ cuộc thống nhất miền Bắc, hay với cả những người từng đối lập chính phủ Saigon. Không những họ không buông tha ai, mà những kẻ đồng minh đồng lõa của họ trước đây cũng bị trừng trị một cách tàn bạo. Thật không ai thoát khỏi làn sóng khủng bố, lưu đày và tù ngục sau cái ngày mà những kẻ ngây thơ gọi là “ngày của hòa bình”.

Những người từng theo hay chống chế độ cũ đều bị đàn áp, hành hạ, dày xéo dưới bánh xe khủng bố của CS, dựa vào những nhãn hiệu tuyên truyền lối bịch.

Quả là xa vời để đem lại thanh bình cho đất nước mà chiến tranh tàn phá trong 30 năm, cuộc xâm chiếm miền Nam bởi miền Bắc chỉ gây trầm trọng thêm cho hiện tình khốn khổ của dân chúng hai miền. Miền Nam chưa hề lâm cảnh đói kém như hiện tại, chỉ vì ngày nay dân chúng vừa là nạn nhân bị cướp đoạt bởi bọn xâm

lãng, vừa bị thủ đoạn lưu manh của tập đoàn điên rồ. Ngày xưa nơi đây là vùng phồn thịnh, giờ là nơi nghèo nàn đói khổ. Trong khi đó quân đội và Đảng đặt ra pháp luật cai trị theo ý thích của họ trên xứ sở bị lệ thuộc, dân không còn sức chống cự.

Một giáo sư người Pháp là ông Tonga, khi xưa từng cộng tác với Việt Minh và tin tưởng chủ nghĩa Mác Xít, vì tưởng đâu sẽ đưa đến hạnh phúc, sau khi tỉnh ngộ để chọn lựa tự do đã nói rằng: Chế độ cộng sản Bắc Việt chỉ là “địa ngục đỏ” và những tên chủ chốt trong sự nghiệp tàn ác này chỉ là “những kẻ sát nhân dâm ác”. Như thế đủ cho người chưa hồi tỉnh hiểu được vì sao từ năm 1975 chúng ta chứng kiến hàng loạt người di cư “những người tị nạn đường biển” mà ta thường gọi là “thuyền nhân” (boat people), dù đàn ông hay đàn bà, nam hay nữ, thà đương đầu với cái chết trên biển cả, hơn là sống lâu dài dưới “kinh nghiệm” hãi hùng mà CS đang hoành hành trên quê hương của họ.

Điều đau thương là có hàng ngàn người miền Nam bị mắc bẫy tuyên truyền của Việt Minh trước khi đi đến thảm trạng này. Lê Thy, nhân vật chính, cũng là nhân vật thảm thương trong truyện mà quý vị sẽ đọc, là một trong số những kẻ bị tuyên truyền đó. Chàng tin tưởng thiên đường của Bác Hồ, mà cuối cùng nhận ra là địa ngục. Thay vì có những ngày mai an lạc, chỉ thấy những vụ đàn áp, bạo hành, những vụ thanh trừng hàng loạt và vụ tẩy não với “những trại cải tạo” khét tiếng. Quả là bi hài!

Quyển sách này là câu chuyện anh em thù nghịch nhau. Một Lê Thy theo CS miền Bắc, một Lê Thanh trong quân đội của chính phủ Saigon. Qua hai anh em họ, ta nhìn thấy định mệnh của Việt Nam, một Việt Nam chia đôi trận địa bởi một cuộc nội chiến như Tây Ban Nha vào những năm trước thế chiến thứ hai. Và ai cũng biết rằng không có cuộc chiến nào khốc liệt bằng cuộc chiến huynh đệ trở thành thù nghịch, nhất là ở một xứ có truyền thống lễ giáo như VN từ thuở xưa.

Giữa cảnh điều tàn của quê hương, người đẹp Thu Vân khốn khổ cùng cực mà lúc nào cũng tha thiết làm điều tốt, khiến cho chúng ta cảm động thương xót. Cuộc đời nàng trải qua bao nhiêu dao động: hãm hiếp, chết chóc... Nàng như chuột con bé nhỏ chống cự dưới nanh vuốt của mèo, cảnh này khiến người đọc phải đau lòng. Và ta cũng nhận thấy rõ, đó là cảnh ngộ chung của dân tộc nàng, lòng ta chợt dâng lên nỗi buồn vô tận.

Madame Huỳnh Dung thật có đủ khả năng để viết câu chuyện thảm thương xảy ra ở miền Nam VN sau cuộc xâm lăng của Bắc Việt. Sinh ở miền Nam, Madame đã sống trên quê hương đến 1969 mới sang Thụy Sĩ lập nghiệp. Sau ngày Saigon thất thủ, thúc đẩy bởi một khao khát bí ẩn là “làm một cái gì” cho đồng bào khốn khổ của mình, Madame đã dốc hết lòng nghiên cứu lịch sử của đất nước và bắt đầu sáng tác. Madame Huỳnh Dung đã hoàn toàn thành công vì tác phẩm văn chương này rất xứng đáng cho bà hãnh diện, đồng thời cũng chứng tỏ cho chúng ta thấy được văn tài và khả năng của tác giả.

Huỳnh Dung

Thiên Đường của Thy là một đóng góp của Madame Huỳnh Dung cho hồ sơ của lịch sử, khi quê hương của bà đang rên siết dưới sự đàn áp của CS và tất cả quyền tự do bị tước bỏ một cách trắng trợn.

Tôi xin phép nói thêm, đây cũng là bản dịch đặc sắc mà tác giả đã hợp soạn cùng với bác sĩ Trần Quang Đệ, Giáo sư Thạc sĩ y khoa và Viện Trưởng Đại Học Saigon.

Chúng ta cũng nên biết rằng tiếng Việt khác với ngôn ngữ chúng ta, nhưng tôi tin rằng những độc giả Pháp ngữ sẽ nhận được giá trị kỳ công dịch thuật của hai người, để cho chúng ta được thưởng thức một tác phẩm độc đáo, tuy dưới hình thức tiểu thuyết, nhưng trước tiên vẫn là một chứng liệu lịch sử có giá trị.

Bernard Le Calloc'h